

det sikres, at der ikke er Tuberkelbaciller i noget af, hvad der udleveres af Mejerierne. Vi mærke det paa saa mange Omraader, navnlig mærke vi indenfor vore Slagterier, hvor generende det er, at der, efter at der nu er tilvejebragt Udførselskontrol, kasseres saa mange Svin formedelst Tuberkler; det samme gør sig gældende i vore Kvægbesætninger. Professor Bang har sagt, at Landbruget kan gøre meget, naar det vil, for at komme bort fra Tuberklerne, og jeg tror, at vi ogsaa bør bringe et Offer med Hensyn til Mejerierne, for at vi kunne faa en fuldt betryggende Kontrol, hvis der virkelig er Baciller til Stede ogsaa i Vallen.

Ligesom andre ærede Talere har ogsaa jeg en Del Indvendinger mod Lovforslaget. I § 2 forbydes det her i Landet at tilvirke, falbde og forhandle dansk Smør, der er farvet med Anilinfarve. Det kan være rigtigt nok, for saa vidt der er nogen Fare derved. Men det er jo en egen Sag at give et saadant Forbud, naar fremmed Smør maa farves med den Slags Farver og altsaa har større Ret herhjemme end det danske. Jeg vilde finde det rettest, om man kunde undgaa begge Dele. I samme Paragraf staar der, at Smør, der indeholder mellem 16 og 20 pCt. Vand, maa forhandles under Navn af „Vandsmør“. Det har forundret mig, at det ikke har været muligt i Ministeriet at finde et mere betegnende Navn; thi „Vandsmør“ udsiger jo, som nævnt af det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen), i Virkeligheden intet. Saa vidt jeg ved, bestaar Vand af Ilt og Brint, og det har ikke megen Næringsværdi. Det, der har Næringsværdi, er det Fedt, der er til Stede i den Mælk, der kærnes. Det vandholdige Smør, som her er Tale om, kunde man sikkert let betegne i Lovforslaget, uden at man behøvede at benytte en saa generende Betegnelse som den foreslaaede.

I § 5 bemyndiges Ministeriet til efter Samraad med Repræsentanter for Landbruget at udstede et Regulativ vedrørende Sundheds- og Renlighedsforhold i Mejerierne. Jeg er enig med de Talere, der have udtalt, at der vist kun er faa Steder, hvor man har den Renlighed, der findes i vore Mejerier. At Renligheden her bør være i enhver Henseende fuldkommen, tror jeg, alle ville erkende; men jeg er meget betænkelig ved, at man i det ministerielle Kontor skal kunne lave et Regulativ for, hvorledes der skal holdes rent i Mejerierne. Om der er enkelte Mejerier, hvor Orden og Renlighed kan være min-

dre god, skal jeg lade være usagt; men har saa Margarinekontrollen ikke Ret til at føre Tilsyn hermed? Hvis det viser sig nødvendigt at have en Kontrol i den Henseende, saa have jo Mejeriernes Organisationer udtalt overfor Ministeren, at de ville gaa med til, at der efter Indstilling af dem kan laves et Regulativ, og jeg vil ogsaa holde paa, at en Kontrol med Renligholdelsen tilvejebringes efter Indstilling af Mejeriernes Organisationer. Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) mente, at en Kontrol med Renligholdelsen var nødvendig, naar vi skulde have Lurmærket garanteret af Hensyn til Udførselen til England. Men fra England har der aldrig været stillet Krav i den Henseende. Statskonsulent Faber, der har udtalt sig om den Betydning, det har, at Lurmærket indregistreres paa Ministeriets Vegne i England, udtaler, at Betingelserne derfor ere, at Smørret er godt og frit for andre Konserveringsstoffer end Kogsalt, at det er tilvirket af pasteuriseret Fløde samt af dansk Oprindelse. Det er de Krav, der stilles i England, og udover dette mener jeg ikke vi i Øjeblikket skulle gaa. Alle de Krav, der fra vore Kunder i Udlandet stilles til vore Varer, maa det danske Landbrug søge at opfylde for at hævde sig i Konkurrencen paa Verdensmarkedet. Men hvad der ikke kræves i Udlandet, og hvad der ikke er nødvendigt, skal man ikke gaa til for ikke at bebyrde sig med større Udgifter end højst nødvendigt.

Hvad Tilsynet angaar, kan jeg slutte mig til, hvad der er fremkommet fra saa omtrent alle Talere. Der skal altsaa, for at begynde franedet, først ansættes en Tillidsmand, der daglig skal kontrolere Mælken i sit Hjem efter udtagne Prøver og een Gang om Ugen møde paa Mejeriet og undersøge baade Mælken, Fløden, Vallen o. s. v. De udtagne Prøver skal han hensætte, saaledes at de ere til Stede, naar Mejerikontroløren kommer for at udtage de Prøver, der skulle indsendes til Laboratoriet til kemisk Undersøgelse. Her mener jeg, at man atter gaar videre, end man behøver. Jeg finder det fuldt ud rigtigt, at der paa Mejerierne er en Kontrol, det have vi jo allerede ifølge de bestaaende Love, og jeg vilde ogsaa finde det rigtigt, at Mejerierne selv fandt Anledning til at paase, at Kontrollen overholdtes, navnlig nu, da Mulkterne skulle gøres større, end de have været hidtil, at Mejerierne selv skulle underkastes Mulkter, hvor der er Forsømmelighed til Stede, og de ikke opfylde de Betingelser, Loven opstiller. Men